

מחלתו של ראש הממשלה תגרום לקיפאון מוחלט — וממושך מכפי שנמסר — בכל העניינים הפוליטיים. הקיפאון יורגש, בראש וראשונה, בהרכבת ממשלה חדשה. למעשה, נפסק המשא ומתן בין המפלגות, ורק אותם נושאים שסוכמו לפני מחלת אשכול יזכו לטיפול.

הממשלה, מצידה, לא תוכל להעלות על סדר יומה נושאים חשובים, המצריכים החלטות מרחיקות לכת, בעיקר בשטח הכלכלי. גם הכנסת תאלץ לעבוד בהילוך נמוך, מכיוון שלא ממשלה פעילה אין אפשרות לנהל עבודת חקיקה מלאה.

פנחס ספיר יבטיח את השתתפותו בממשלה רק לאחר שהמערך יהליט על הנהגת בוררותי-חובה בסכסוכי עבודה. ספיר תבע אף להקפיא את תוספת ה'יוקר', כתנאי להשתתפותו בתפקיד שר האוצר בממשלה.

אם דויד הכהן יוסיף להתנגד לסילוקו מתפקיד יו"ר ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, בטענה כי הדבר פוגע בו מבחינה אישית, תבטל התוכנית להעמיד בראש הוועדה את ח"כ ישראל גלילי.

המפד"ל תצטרף לתביעה להי קים מועצת בטחון לאומית. המפד"ל לא תציג את התביעה כתנאי להשתתפותו בממשלה, אולם ראשי מפלגה זו יסבירו כי המי שצ' השתתפותם בקואליציה מחייב שיתופם ה' מוגבר בתחום ענייני הבטחון. דרישה זו היא תוצאה של לחץ צעירי המפד"ל, המאשימים את הנהגת המפלגה במכירת ענייני הבטחון ל' מפא"י.

למפ"ם תציע המפד"ל תמיכה כתביעה לביטול מוחלט של המימוש הצבאי, בתנאי שמפ"ם תגלה גמרי שיות לגבי כמה מהתביעות הרתיות של המפד"ל.

טדי קולק יעשה נסיון להכיל את המערך בקואליציה העירונית כי ירושלים. קולק חושש כי שותפיו הדתיים יגבירו את לחצם עליו בתביעות שונות בתחום הדת, והוא יעשה נסיון לשחרר את הקואליציה העירונית מתלות מוחלטת בדתיים, עליידי צידו פו של המערך. הסיכויים: קלושים למדי.

אם הליברלים העצמאיים יצטרי פו לממשלה, ינתן להם תיק הכריי אות, שיופקד בידי ח"כ משה קול. המערך לא יסכים לתת לליברלים העצמאיים את תיק החינוך.

אין כל בטחון כי אמנם יתחיל להופיע עתון יומי של גח"ל, החל מרץ בינואר הקרוב. הליברלים וחרות, שהחלישו על סגירת ביטאונים המפלגתיים הבוקר וחרות, עשו זאת מטעמי חסכון, ולא ברור אם העתון המאוחד של הגוש לא יסבך את שתי המפלגות בחובות חדשים. תועלה לדיון הצעה, שגח"ל יתקשר עם עתון יומי קיים, בעל תפוצה רחבה, שיסכים להביא את דברי הגוש לקוראיו, במדור יומי נפרד.

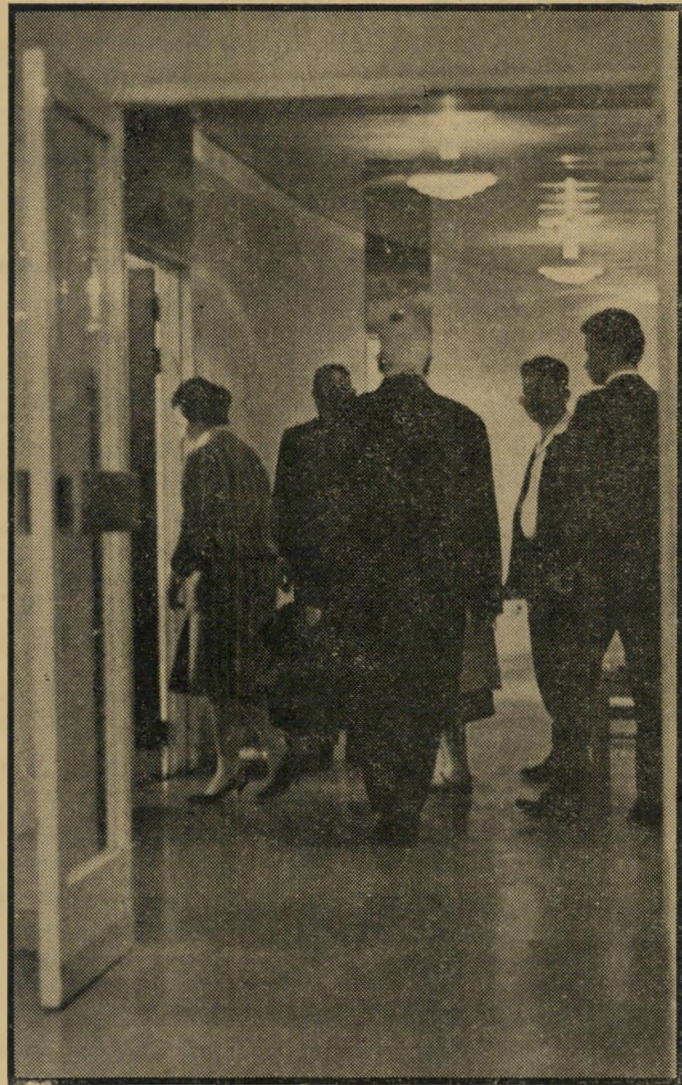
מסתמנת תגובה נוקשה של התאחדות בעלי התעשייה לשיבת כ"א, ארגון" וב"יתו". לא מן הנמנע, כי יוכרז על השבתה כללית ממושכת של ענף הטכסטיל, ואולי גם על השבתת ההזדהות קצרה של יתר ענפי התעשייה הפרטית. אחד הגורמים העיקריים לנוקשות זו היא עמדתו של שרי-האוצר פינחס ספיר, המתנגד עקרונית לסוג זה של שביתות ועל כן אינו עושה דבר כדי להחיש הסדר-פשרה בין השובתים לבין המעבידים. כמה ממקורביו של ספיר אף רמזו לתעשיינים, כי השר ישמח אם תפתח מערכה חמורה, שתקלעו עליו העברת חוק בוררותי-חובה, או הגבלת זכות השביתה בצורה כלשהיא.

צפויה התנגדות נמרצת להצעת-החוק שהוגשה ע"י דוב יוסף, בדבר איסור פירסום שמותיהם של עצורים. הנימוק העיקרי: חוק כזה יתן יד חופשית למטרה להעלים מן הציבור מעצרים, יאפשר לה יחד עם זאת לנהל מערכות-השמצה נגד אזרחים שהיא מעוניינת להשמיצם, כפי שקרה במיקרה של הסטודנטית ציפורה קוסטובסקי.

תחול התאוששות קלה בשוק הקרקעות. אחרי הבהלה ה' ראשונה, בקשר לפיחות אפשרי של הלירה, חלה לאחרונה הרגעה בשוק הכספים. סכומים ניכרים שהושקעו בדולארים שחורים מחפשים עתה דרך חזרה אל שוק ההשקעות הרגילות. דבר זה גרם כבר לתנועות קלות במחירי המקרקעין שנמצאו בשפל זה קרוב לשנתיים.

העם
ממה הוא סובל?

הידיעה הראשונה, ששודרה במוצאי-שבת על-ידי קול ישראל, יכלה רק לעורר תמהון. היא אמרה כי "מר אשכול הרגיש חרטה ועייפות... פרופסור רחמילביץ מסר כי מצבו שופר, אך הוא זקוק למנוחה מוחלטת". מכיוון שפרופסור משה רחמילביץ הוא מומחה ידוע למחלות-לב, היה היקש הראי שון, כי ראש הממשלה סבל מהתקפת-לב. ההודעות שנמסרו למחרת היום לא פיזרו את החששות. הן רק הגבירו את התמיהה, על מצב בריאותו של ראש הממשלה. בידי-

מרים אשכול נכנסת לחדר בעלה בבית-החולים

עות אלה נאמר, כי לוי אשכול חש ברע, והועבר על אלונקה באמבולנס לבית-החולים. רופאו הביע את ההשערה, כי הוא התקרר וסבל מדלקת-ריאות. אולם מכיוון שאין מעבירים אדם מקורר אל מחוץ לביתו, ואם כן — הרי בודאי לא על אלונקה ובתוך אמבולנס המצויד במית-קני חמצן — נתקלה הודעה זו בחוסר-אימון. עד שבא פרופסור רחמילביץ בעצמי והכריז, כי לוי אשכול לא סבל מדלקת ריאות. אם כן — ממה סבל? זאת היו רשאים אזרחי המדינה, החרוים לשלום ראש ממשלתם, לדעת בכיור.

ראש הממשלה
שתי אזהרות

בקומה העליונה של בית-החולים היררו שלמי הדסה, נמשכה העבודה השיגרתית. פעמיים ביום ערך מנהל המחלקה הפנימית, פרופסור משה רחמילביץ, את סיורו ה' רגיל בראש צוות רופאיו, בין חולי המחלקה.

רק דלת אחת באותו מיסדרון נשארה סגורה מידי: דלת החדר מס' 1. בו אושפז ראש ממשלת ישראל לוי אשכול. פרט ל' אשתו מרים ולמוכירי עדי יפה, אין לאיש זכות — מלבד צוות מוסמך של בית-החור' לים — להיכנס לחדר זה. אחרים מידידיו, שבאו לבקר איתו ביום ראשון ושני, עזבו את המחלקה כלעומת שבאו. ורי פרחים, המיועדים לחולה, ושנשלחו על-ידי ידידי

השונים, עברו בדיקה קפדנית בידי שני שומרי-ראש, שאינם מתרחקים מהדלת ה' סגורה, במשך כל שעות היממה.

הבטחת המנוחה המוחלטת היתה רק חלק קטן מן הטיפול הרפואי שקיבל החולה בחדר מס' 1. הרופא האישי של לוי אשכול, ד"ר משה טריפוס, כמעט ולא עזב את מיטתו, כשמדי פעם מצטרף אליו גם ה' פרופסור רחמילביץ. תפקיד חשוב לא פחות מתפקידם של שני הרופאים המעולים, מי לא מכשיר האלקטרוקארדיוגרם, לבדיקת פעולות הלב. מכשיר זה הובא לחדרו של ראש הממשלה לפחות פעם בשעתיים.

התקפה בזחל: ביום שלישי שעבר ביקר שר הביטחון וראש הממשלה בדרום הארץ, באזור התימרון הצבאי הגדול. לפני קדת התימרון הגיע לוי אשכול בשעות הבוקר, בהליקופטר של מפקד חיל האוויר, עזר וייצמן. משם יצא בשעות הצהריים — שוב בהליקופטר צבאי — לשטח התימרון ממש.

יחד עם מפקדי צה"ל עלה אשכול על הבמה, שהוקמה בין שני הטנקים, מול עשרת אלפים חיילי התימרון. הוא נאם את נא מו המדיני, שהתפרסם למחרת בעתונים, וביקר את החיילים בהצלחה. כבר אז נראה ראש הממשלה עייף, אך איש מסביבו לא הרגיש עוד בחולשתו האמיתית.

אחרי הגאום עמד לוי אשכול לערוך סיור בשטח התימרון, יחד עם מפקדים אחרים. הוא נכנס לזחל, יחד עם מספר קצינים, והרכב המשווריין זו מהמקום, כשראש ה' ממשלה מברך את החיילים בניפנוף ידו. אך הזחל לא נסע רחוק. סיפר אחד מאנשי לחייתו של אשכול, שנמצא אותה שעה כי תוך הזחל: "לאו נסענו יותר משלוש מאות מטרים, כשהתלונן ראש הממשלה שאינו מר' גיש טוב. הוא התלונן על דקירה פנימית בראות, והחזיק בכף ידו את הצד השמאלי של החזה. לא עברה יותר מדקה אחת והמצב נעשה גרוע עוד יותר: לוי אשכול החחיר והתעלף."

בזחל השתררה מבוכה, אך הקצינים כי מקום לא איבדו את עשתונותיהם. הונחל פנה אחורה במהירות מכסימלית, לכיוון ההליקופטר. לוי אשכול, שהכרתו שבה אליו בינתיים, הוכנס בלחיית רופא להליקופטר, שהטיס לירושלים.

הכל עבר כליכך מהר ובשקט, שרק בו' דדים ממשתתפי התימרון הרגישו שקרה משהו לא רגיל.

הפוליטיקה והרפואה. לפי דרישתו העיקשת הובא אשכול ישר לביתו הירושלי' מי, ולא לבית-החולים. בדרישה זו התגבר בו המדינאי החתיק על האדם החולה בן ה'70. היא ידע שאישפוזו בבית-החולים יתפרסם למחרת, חשש מהשפעת הפירסומים על המשך הדיונים הקואליציוניים.

נוסף לכך היה אשכול סבור שמחלתו היא רק חולשה זמנית, שבאה כתוצאה מעומס עבודה בתקופת הבחירות. עוד בשבוע מ' התימרון הובע חשד סביר, שראש-הממשלה נגעו בהתקפת-לב, אך אשכול לא היה מוכן לקבל את הדעה הזאת. גם בדיקות האלקטרו-קארדיוגרף, שנערכו בביתו באותו ערב ו' למחרת בבוקר, לא גילו ליקויים בעבודה של ליבו.

בכל-זאת נשאר ראש הממשלה במשך ה' ימים הבאים תחת השגחה מתמדת של רופאו. הוא פרש גם מעבודתו הרגילה, עסק רק בעניינים הדחופים ביותר. לא הת' קיימי באותם הימים פגישות עם מועמדים לשותפות בקואליציה, ורק פעם אחת נפגש אשכול עם חבריו למפלגה.

ביום השבת חזרה מחלתו של ראש- הממשלה ותקפה אותו מחדש. הפעם לא היה הרופא מוכן לקבל שום נימוקים פוליטיים, ציווה להעביר את אשכול מייד לבית-החולים הדסה. ההעברה בוצעה לפי כל הכללים של העברת חולים אשר קיים לגביהם חשד על מחלת-לב: הוא הוצא מן הבית באלונקה, הו' סע באמבולנס, ובאותה אלונקה הוכנס ל' חדר מס' 1, בקומה השמינית של הדסה. מכיוון שהוא סבל מהתקפת-לב לפני שנים מעטות, לא היו רופאיו מוכנים ל' הקל ראש באזהרה שניתנה בזחל הצבאי ו' אשר חזרה וניתנה כעבור ארבעה ימים כי ביתו בירושלים.

עבודה

אזור זאת בשביתה

בשבוע שעבר מלאו 11 שנה לקיומו ה' ממלכתי של בנק ישראל. 500 עובדי הבנק (המשך בעמוד 12)